

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И С К А Н Е

от група народни представители за обявяване
противоконституционност и несъответствие с
общопризнатите норми на международното право и
международните договори на Закона за изпълнение и
допълнение на Закона за дипломатическата служба
(ДВ, бр. 69 от 8.09.2011 г.)

По чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4
от Конституцията

Уважаеми конституционни съдии,

Народното събрание прие окончателно след вето на президента по чл. 101, ал. 1 от Конституцията Закона за изменение и допълнение на Закона за дипломатическата служба (ЗИДЗДС). Този закон противоречи на Конституцията и на международните актове, които са в сила за Република България и на основни принципи на международното право.

Съображенията ни са следните:

Първо, със ЗИДЗДС недопустимо се разширяват правомощията на министъра на външните работи, който до голяма степен „монополизира“ тази специфична държавна дейност. Това са § 2 - (чл. 3, ал. 2, т. 1) при осъществяване на външната политика; § 2 (чл. 3, ал. 2, т. 2) - при защита на българските интереси в ЕС и НАТО; § 2 (чл. 3, ал. 2, т. 4) - при осъществяването на официалните връзки с акредитираните у нас дипломатически и консулски представители и мисии на международни организации.

Обжалвано дело №8/2011
Обжалван от доц. д-р Иван Карев
съдия Иван Карев
12.09.2011

Тези правомощия влизат в компетентността и на други държавни органи. Така например президентът: „представява Република България в международните отношения” (чл. 92, ал. 1 К); „назначава и освобождава от длъжност ръководителите на дипломатическите представителства”, „приема акредитивните и отзователните писма на чуждестранните дипломатически представители (чл. 98, т. 6 К).

Съгласно чл. 105, ал. 1 от Конституцията Министерският съвет ръководи и осъществява „външната политика на страната”. Отделни „ресорни политики” се осъществяват и от други министри.

Това изземване на правомощия, включително и на конституционни, е в разрез с принципите на правовата държава (преамбюла и чл. 4, ал. 1 К).

Следователно § 2 (чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 4) ЗИДЗДС е противоконституционен.

Второ, с § 9 във връзка с чл. 11, ал. 2; **§ 10** във връзка с чл. 13, ал. 1; **§ 11** във връзка с чл. 14, ал. 2 и 3; **§ 12** във връзка с чл. 15, ал. 1; **§ 18** във връзка с чл. 26, ал. 2 от ЗИДЗДС се дава възможност за **субективни кадрови решения** на министъра на външните работи, и то на базата на **неясни и занижени критерии**. Така например за генерални директори изискуемият ранг от „посланик” става „пълномощен министър” (§ 9); главен инспектор (сравни чл. 15, ал. 1); директор (сравни чл. 14, ал. 2); началник отдел (сравни чл. 14, ал. 3); директор на Дипломатическия институт (сравни чл. 83) и т.н. Създават се **„двойни стандарти”**. По този начин се заобикалят и нарушават действащи организационни принципи, включително принципите за стабилност, прозрачност и кариерно развитие на дипломатическата служба.

Изрично в преамбюла на Конституцията е казано, че България е „демократична, правова и социална държава”. Посочените норми са в противоречие с демократизма. Министърът на външните работи не е „господар” на ведомството.

Все в тази посока е и **§ 43 ЗИДЗДС**, изменяща реда за прекратяване на дългосрочна командировка на ръководителите на задгранично представителство. Това означава *de facto* прекратяване на правомощията на българския задграничен представител,

т.е. освобождаване от длъжност по същество. Това ново правомощие на министъра на външните работи е в пряко противоречие с чл. 98, ал. 6 от Конституцията. То представлява изземване на права, които са от изключителната компетентност на държавния глава.

Трето, с § 19, т. 2 във връзка с § 22, т. 2 и § 24 ЗИДЗДС се въвежда забрана за определен кръг лица да бъдат назначавани или да продължат да заемат публични (ръководни) длъжности в дипломатически служби, като посланици, генерални консули, зам.-ръководители на дипломатически мисии, както и други ръководни длъжности - от началник на сектор до генерален директор и главен секретар на централната администрация на МВнР. Това е лустрация, дискриминация. Въвеждането на тази забрана е в пряко нарушение на чл. 4, ал. 1 и 2; чл. 5, ал. 1; чл. 6, ал. 2; чл. 57 от Конституцията.

Конституционният съд в редица свои решения е имал възможност да се произнесе допустимо ли е принадлежността към службите на Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да бъдат основание за въвеждане на забрана за заемане на определена длъжност (напр. Р № 14/92 по к.д. № 14/92; Р № 1/2005 по к.д. № 8/2004; Р № 10/97 г. по к.д. № 14/97; Р 11 по к.д. № 13/2009 г. и др.) Както казва КС в своето Р № 11/2009 г., „признакът „сътрудник“ на Държавна сигурност вече е бил оценяван като лустрационен и дискриминационен“. И още: „конституционно недопустимо е... законодателно да се създава колективна презумпция за укоримост на определени категории правнорегламентирани дейности без установяване на конкретна дейност на определено лице“. (Р № 10/97 г.)

Тези норми от ЗИДЗДС противоречат и на забраната за допускане на дискриминация, определен от международните актове и договори, по които Република България е страна, като чл. 14 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи; чл. 2, т. 2, чл. 25, б. „с“, и чл. 26 от Международния пакт за граждански и политически права; чл. 20 и 21 от Хартата на основните права в ЕС; Европейската социална харта; Всеобщата декларация за правата на човека на ООН и др.

С Резолюция № 1096/96 г. Парламентарната асамблея на Съвета на Европа казва, че „първо, вината, като лична такава, а не колективна, трябва да бъде доказана във всеки отделен случай – това подчертава нуждата от индивидуално, а не колективно прилагане”.

В същата посока е **§ 24** ЗИДЗДС, като се създава специално основание за прекратяването на трудовото или служебно правоотношение – обявяване на принадлежност към бившите служби на сигурността. Според текста „министърът на външните работи освобождава тези лица от съответните публични длъжности”. Така се изземва конституционно определено правомощие на президента, регламентирано в чл. 98, т. 6 К. Нарушава се установеният в Конституцията баланс на правомощия между различните, установени в основния закон, органи и власти.

С **§ 52** във връзка с **§ 19**, т. 2 и **§ 24** забраната се разпростира и върху заварените случаи към датата на влизане на закона в сила. Освен посочените по-горе от основния закон текстове, има нарушение и на чл. 48, ал. 1 и 3 от Конституцията. Нарушава се конституционното право на труд. **§ 52** ЗИДЗДС е една санкционна норма, на която се предава обратно действие (*de jure* означава уволнение). Това е недопустимо за една правова държава (преамбюла и чл. 4, ал. 1 К).

Следователно **§ 19**, т. 2; **§ 22**, т. 2; **§ 24**; **§ 52** противоречат на Конституцията и на международните договори и актове, по които Република България е страна.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Посочихме по-горе текстове, които са противоконституционни - **§ 2** (чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 4); с **§ 9** във връзка с чл. 11, ал. 2; **§ 10** във връзка с чл. 13, ал. 1; **§ 11** във връзка с чл. 14, ал. 2 и 3; **§ 12** във връзка с чл. 15, ал. 1; **§ 18** във връзка с чл. 26, ал. 2; **§ 19**, т. 2; **§ 22**; **§ 24**; **§ 43**; **§ 52** във връзка с **§ 19**, т. 2 и **§ 24** от ЗИДЗДС, както и свързаните с тях правни норми. Оттук философията, същността на целия ЗИДЗДС противоречи на основния ни закон.

На основание чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4 от Конституцията нашето искане е да обявите посочените от нас текстове, така и целия Закон за изменение и допълнение на Закона за дипломатическата служба за противоконституционни и несъответстващи с общоприетите норми на международното право и на международните договори, по които България е страна.

Молим да бъдат конституирани като страни в конституционния процес президентът, Министерският съвет, Министерството на външните работи, Българското дипломатическо дружество, Националната асоциация за международни отношения.

Народни представители:

Глобен Котмезов - П. Кид

Христо Томсеров - Дилу

Юлиан Пютфи - Г. Димитров

Сергей Савишев -

Любим Десиди

Анели Уайнстоуф -

Георги Пубински

Атанасе Меруджанов -

Дротомир Стойчев

Емили Масларова

Корнелия Петрова

Ваня Иванова

Ивлин Николов

Румяна Такарова

Мас Мачкова

Яна Стойков

Анна Курчумчиев

Михаил Милев

Петър Курчумчиев

Анна Иванова

● Димчо Михалевски

Димчо Атанасов

Димитър Гороб

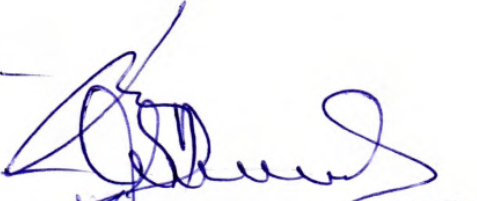

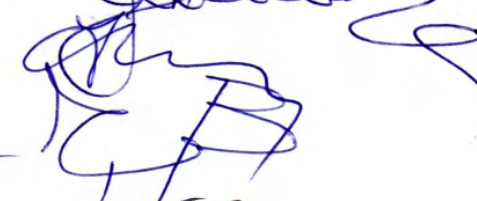
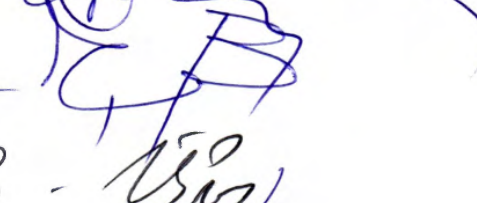
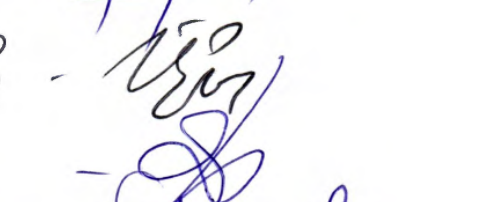
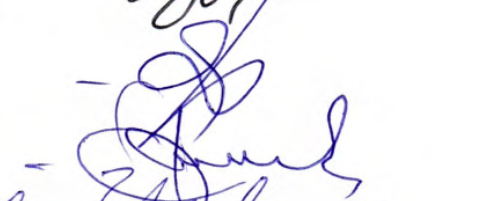
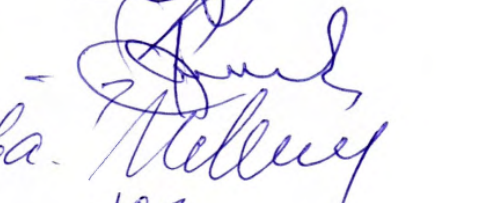
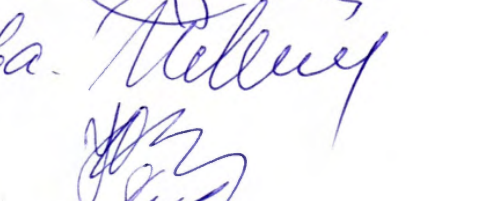
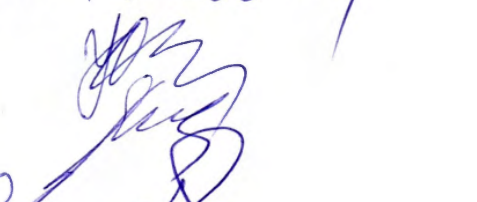

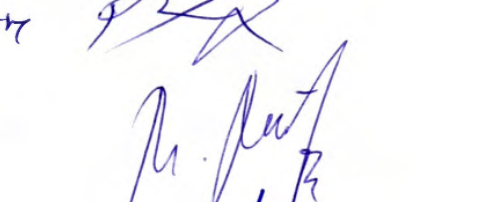
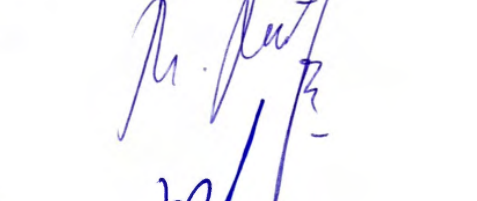
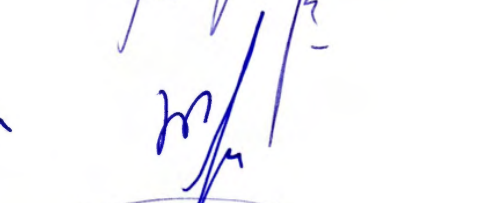
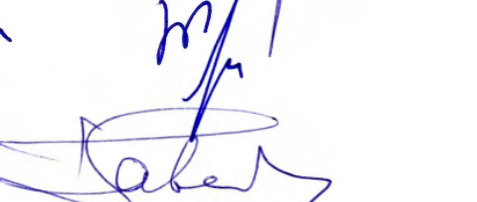
Асен Караузов

Стефан Делевски

Кирин Ангел

Ваня Петрова

Мелена Янчева

Георги Кочеве -
 Янко Янков -
 Емин Шамов -
 Метин Казак -
 Мордан Чонев -
 Беогин Лукар -
 Гюлер Сербер -
 Мекра Михайлова -
 Гюльяр Аюфер -
 Емин Агулов -
 Хасан Адемов -
 Рензи Осман -
 Мухамед Месит -
 Юнал Тасит -
 Раидан Аманов -

Димитър Кочаров Трапезица - МММ

Бойко Стефанов Великов - Р. Великов

Милена Иванова Христова - МММ

Александър Владимиров Периславов - ~~МММ~~

Сиде Диев П. П. Диев

Иванка Орешарска

Антон Крив

Георги Жемиркиев

Димитър Деев

Петър Мутафчиев

Захария Георгиев

Георги Божинков